

Var är mitt fokus?

När Krister Holmström för fyra och ett halvt år sedan, frågade mig om jag ville skriva i Trons Värld som kolumnist, så svarade jag,

- Jag kan inte skriva och vad skall jag i så fall skriva om? Samtidigt kände jag att detta var en utmaning från Herren. Så jag sa till Honom,

- Om du vill att jag skall göra detta får du ge mig saker att skriva om. Herren har varit trofast. Jag har nu skrivit hundra artiklar. Hade jag haft fokus på mig själv hade jag aldrig antagit denna utmaning. Nu kan jag vara glad att jag vågade tacka jag, för jag har lärt mig mycket genom mitt skrivande. Framförallt har det varit trosstärkande för mig själv att få dela om människors fantastiska vittnesbörd. Varje historia är ju unik! Jag önskar att jag alltid skulle klara detta, men så är det inte. Det är så oerhört lätt att förlora fokus på Herren och istället se till omständigheterna eller till sina egna begränsningar.

Detta år har varit spännande och intensivt. Flera av våra gäster på vårt Café för hemlösa har kommit till tro och brutit med sina gamla liv. Det är en sådan glädje att få följa en människas väg ut ur drogerna och hemlösheten och in i tryggheten i Guds familj. För några veckor sedan hade vi en gudstjänst i min församling där temat var Café Trappanér. Min fråga var,

- Behöver församlingen trappa ner? Jag tror att den behöver det i dubbel bemärkelse. Vi blir så lätt upptagna av alla möjliga aktiviteter och program, så att vi tappar fokus. Detta gäller ju inte bara församlingen utan också våra enskilda liv, i varje fall i mitt. Jag behöver stanna upp och fästa mina ögon på Jesus lite oftare. Det är alltför lätt för mig att vara en "Marta", som gör allt för alla, men svårare att vara "Maria", som sitter och njuter vid Jesu fötter. Men jag längtar efter det.

Församlingen behöver också "Trappanér" i den bemärkelsen, att Jesus har uppmanat oss att ta hand om de minsta av hans bröder. En församling som vill expandera och växa måste hålla sig nära både Torget och Altaret. Torget representerar egentligen alla sorters människor. När vi hjälper människor i nöd vinner vi respekt och trovärdighet hos dem som har det bättre ställt. Många som inte är troende ringer till oss och vill stödja vår verksamhet på olika sätt. Samtidigt är det viktigt att vi håller oss nära Altaret. Socialt arbete utan bön leder inte till upprättade och befriade liv. Bönen måste vara drivkraften i det vi gör.

I gudstjänsten delade jag med mig av allt positivt som händer på Trappanér och några av våra vänner från Caféet vittnade om förvandlingen i sina liv. Dagen därpå gick två av våra "skyddslingar" ut och tog ett återfall. Jag var helt oförberedd på detta. Eftersom jag redan var trött och sliten tog det mig hårt.

Jag tog hissen ner i Kolkällaren direkt och tappade fokus på Jesus. Det kändes som alla våra ansträngningar hade varit förgäves. Naturligtvis var det inte så, men modet och kraften rann ur mig. Nu när jag fått tillbaka mitt fokus på Jesus, kan jag vila i att det som han har påbörjat i dessa vänner skall han också fullborda, antingen i detta livet eller i himlen. En av mina vänner sa,

- Varför skall man stanna i Kolkällaren och bli skitig och kall, när man kan värma sig i Guds ljus på Hans gröna ängar. Där har man mycket bättre utsikt och fokus.

"Låt oss ha blicken fäst vid Jesus, trons upphovsman och fullkomnare.....så att vi inte tröttnar och förlorar modet." Heb.12:2-3